

طیب ایرانی

نام من ابوعلی سیناست و با اسم «ابن سینا» نیز شناخته می‌شوم. من یکی از مشاهیر نامدار ایران در قرن‌های چهارم و پنجم قمری بودهام و در زمینه‌های متعددی، از جمله فلسفه، پزشکی، ریاضیات و نجوم کار و مطالعه کرده‌ام.

این تفریق درسی است که من به تو می‌دهم ... آگاهی بشر فعلاً به همین اندازه است.

از همان کودکی، استعرا را فارق‌العاده‌ای در یادگیری علمی همچون منطق و هندسه داشتم و تقریباً تمام وقت خود را صرف مطالعه می‌کردم.

روز یکم شهریور سال ۳۵۹ شمسی، در شهر «بفارا» متولد شدم.

برای آموختن فلسفه، یکی از کتاب‌های معروف ارسطو را ۴۰ بار مطالعه کردم تا مفتوایش را درک کنم. با وجود این، در فهم مفاهیم آن مشکلات فراوانی داشتم ...

استاد من ارامه درس دیروز را کشف کردم ...

در ۱۴ سالگی، همه دانش‌مندان را فرا گرفتم و حتی از آن‌ها پیش افتادم.

من در عصر حکومت سامانیان می‌زیستم. روزی پادشاه زمانه من، امیر نوح سامانی، به بیماری سختی دچار شد ...

بالاخره به شرح یکی دیگر از دانشمندان ایرانی پیش از خود، یعنی فارابی، بر کتاب ارسطو دست یافتیم و بلافاصله موفق شدم مفتوای آن را درک کنم.

به عنوان پادشاه برای کمک به امیر نوح سامانی، اجازه پیدا کردم از کتابخانه مخصوص شاهزادگان سامانی استفاده کنم.

از آنجا که من علم طب را نیز به طور کامل فرا گرفته بودم، به درمان پادشاه پرداختم و در این امر نیز موفق شدم.

بفش بزرگی از فعالیت‌های علمی خود را در شهر اصفهان اتمام داد. متأسفانه طی حمله مسعود غزنوی به این شهر، بفش قابل توجهی از آثار من در جریان جنگ از بین رفت.

از همان زمان، شروع به نگارش آثار خود در زمینه‌های گوناگون کردم و تا پایان عمر، حدود ۲۵۰ کتاب و رساله نوشتم.

یکی دیگر از موضوع‌های این کتاب، موسیقی است که آن را به عنوان قسمتی از بفش ریاضیات کتاب در نظر گرفته‌ام.

کتاب «شفاء» یکی از مهم‌ترین آثار من است. در این کتاب، بحث‌های گسترده‌ای در منطق، فلسفه، هنر، سه، اعداد، نجوم و الهیات مطرح شده‌اند.

مشهورترین کتاب من در پزشکی، «قانون» نام دارد. از این کتاب تا قرن‌ها پس از من در قاره‌های اروپا به عنوان منبع اصلی طب استفاده می‌شد.

استاد مگر شما در زمینه موسیقی هم کتاب نوشته‌اید؟

بله، تازه آثار دیگری هم درباره موسیقی دارم!

اگرچه عمر من تنها ۵۷ سال بود، اما در همان مدت به تمامی علوم زمانه خود تسلط پیدا کردم. روز یکم شهریور در ایران، به افتخار من «روز پزشکی» نام‌گذاری شده است.

من نیز مانند سایر دانشمندان عصر خود، اغلب آثارم را به زبان رسمی آن دوران، یعنی عربی نوشتم. البته کتاب‌هایی نیز به زبان فارسی دارم؛ مانند «انشاه‌علائی»، «همچنین»، شعرهای زیادی نیز به هر دو زبان فارسی و عربی سرودم.

من برای بیش از هزار واژه عربی معادل فارسی ساختم و در کتاب‌هایم به کار بردم.